

Vi kan tale om alt

Som barn havde Marcus Linnet ikke nogen drøm om at blive musiker. Hans mor, Anne Linnet, tænkte, at han skulle være opfinder, men så valgte musikken ham alligevel. De sidste fire år har mor og søn arbejdet tæt sammen, og når man kan tale sammen om alt, er det ikke spor mærkeligt at høre sin mor synge om ekskæresten og ulykkelig kærlighed.

Af Pia Melander Guilbert

Et barndomsminde:

Det var en sommer i sidste del af 1980'erne. Marcus Linnet var på turne med sin mor og bandet "Marquis de Sade":

- Det har nok været på Hjallerup Marked, indskyder han:
- I hvert fald var der et telt, hvor man kunne skyde efter kort med nøgne damer på. Det var jeg helt vild med, så da mor skulle på scenen, stak hun mig en masse penge, så jeg kunne gå derover. Og jeg kom selvfølgelig tilbage med en hel stak kort og var så pavestolt, at jeg overhovedet ikke kunne vente med at vise dem til mor.
- Ja og jeg stod inde på scenen og var kommet til en sang, der hed "Snehvide", supplerer Anne Linnet:
- Den var meget følsom, og teksten lød noget i retning af "Denne kvinde er smukkere end smukkeste", da der pludselig dukkede sådan en lille barnehånd med en nøgen dame frem fra klaveret. Jeg brød sammen af grin, og publikum grinede også, selvom de ikke helt vidste, hvad de grinede af, for de kunne kun se den lille hånd og ikke kortet. Jeg prøvede at synge videre, men så kom der et kort til, og til sidst lå alle de frække damer på klaveret.

Kvinder går altid på opdagelse

Barndommen vender vi lige tilbage til, for i nutiden befinder vi os i et lydstudie på Amager. Om få dage drager Anne og Marcus igen på turne, men det er ikke længere frække damer, Marcus har på hånden. De sidste fire år har han været en del af "Anne Linnet band", og det er ham, der har produceret sin mors to sidste plader "Akvarium" og "Anne Linnet". Nu sidder mor og søn ved siden af hinanden i en sort lædersofa, og ligheden er slående. Næse, øjne og mund nærmest identiske i en henholdsvis feminin og maskulin version. Og så har de begge en evne til i det ene sekund at lyse op i et næsten barnligt grin for i det næste at lægge ansigtet i dybt alvorlige folder.

- Jeg betragter det som et stort privilegium, slår Marcus fast med alvorlig mine, nærmest inden han er blevet stillet spørgsmålet, om det ikke er mærkeligt at være producer for sin mor.
- Hvis jeg kun måtte producere én dansk kunstner, skulle det være hende. Hun er jo en af de største sangskrivere, det danske sprog nogensinde har haft, og hun har en sjælden evne til at gøre teksterne spændstige. Desuden tror jeg, det er en fordel, at jeg kender hendes stemme så godt. Jeg har jo hørt den hele mit liv og kan hurtigt fornemme hendes sindsstemning.

Anne hvordan er det så at have sin søn som producer?

Anne: - Jeg synes aldrig min stemme er blevet produceret så godt, som den bliver af Marcus. På et tidspunkt havde jeg en engelsk producer, og det blev også teknisk rigtig godt, men han har jo ikke en kinamands chance for at opfatte de små fine nuancer i vores sprog, tonefaldet og hvis jeg for eksempel lige trækker trykket en anelse.

Hun kigger på Marcus, smiler og siger så:

- Jeg synes også, vi er rigtig gode til at supplere hinanden.

Hvordan for eksempel?

Anne: - Hvis jeg står og synger noget, kan Marcus finde på at sige, hvad nu hvis du skifter det der ord ud med et andet. Meget af det handler nok om, at han er meget mand og jeg jo er kvinde. Vi har tit talt om, at kønnene ofte opfatter sprogets nuancer lidt forskelligt.

Marcus: - Ja kvinder går altid på opdagelse. Jeg vil gerne have, at sproget bliver præcist, og at der ikke hænger for meget ubesvaret i luften.

Anne grinende: - Det kan jeg jo godt lide, men der skal være en balance. Marcus kan se det hele lidt mere udefra, hvor jeg er meget inde i de tilstande, jeg synger om. Derfor kan jeg have svært at vurdere, hvordan ordene virker på andre.

Marcus: Jeg tror også, det er vigtigt at have forskellige kasketter på. Musikken skal jo kommunikere en følelse. Den skal gå helt op til stregen af, hvad teksten kan bære af patos, uden at det bliver emotionel voldtægt. Det er en meget fin kunst.

Følelserne ryger ud gennem musikken

Hjerte rimer ofte på smerte i Anne Linnets tekstunivers. Og en ting er, hvordan hendes sange virker på folk i al almindelighed, en anden, hvordan det må være at høre sin mor synge om forliste forhold og følelsen af at blive forladt af den, man elsker?

Marcus: - Jeg har det godt med de fleste af min mors ekskærestes, og jeg har aldrig rigtig taget det personligt. Indtil for fem år siden lyttede jeg faktisk slet ikke efter tekster, de var bare en del af musikken.

Så når din mor stod og sang med tårer i øjnene, tænkte du bare, hvorfor ser hun så trist ud, det er jo god musik?

Marcus: - Ja ha ha. Nej det kan da godt åbne op for en samtale, hvor jeg måske spørger, om det her handler om den og den, og så snakker vi om det.

Anne: - Jeg tror ikke, der er noget, vi ikke kan tale om i vores familie, og det positive er jo også, at følelserne ryger ud gennem musikken. Selvfølgelig er der perioder af ens liv, hvor man kan være tyngt af noget, men som komponist får man frigjort mange af de følelser gennem arbejdet med teksten, og så kan man ofte være lidt mere glad, når man er sammen med børnene. Nogle gange tænker jeg faktisk: "Hvad gør folk, der ikke har musikken".

Marcus: Ja, hvad fanden gør de?

Hvad har samarbejdet betydet for jeres forhold?

Marcus: - Når man arbejder sammen næsten hver dag i fire år, bliver man bragt ret tæt på hinanden, og også tættere end de fleste sønner ville synes var fedt. Men når vi arbejder, er vi kollegaer, og selvfølgelig kan man blive trætte af hinanden, men det kan man med alle, man arbejder sammen med... Og så skal man selvfølgelig huske at komme væk engang imellem.

Anne: - Jeg synes også, jeg prøver at frede jer lidt. Marcus er for nyligt blevet far, og jeg kunne godt have lyst til at tage over og sidde med mit lille barnebarn på skødet hver anden dag. Men det afholder jeg altså mig fra, fordi vi i forvejen ses så meget.

Marcus: - Hvorfor gør du det? Det skal du da ikke. Du skal da bare komme.

Mor kan bare bedre lide piger

Eftermiddag er ved at blive til aften. De øvrige musikere i "Anne Linnets band" har for længst forladt studiet, og mens solen på sin vej ned fra himlen kaster et næsten pink skær ind i lokalet, vender vi tilbage til Marcus' barndom.

Hvad sagde folk, når du som barn fortalte, at du var Anne Linnets søn?

Marcus: - Det har altid været sådan, at de fleste synes, det er fedt, mens nogle få kommer med sure opstød og er forargede.

Anne: - Jeg tror da nok, det var lidt hårdt for både Marcus og hans søster Evamaria, da jeg i 1985 kom frem med "Marquis de Sade". Vi var netop flyttet fra Århus til København, og det at have en anden dialekt, kan jo i sig selv være svært, når man er barn. Så havde de altså også en mor, som var med i et band, der blev lidt misforstået til at begynde med, og folk tænkte "Hvad skal hun dog med den pisk".

Marcus: - Dengang var det nok mest de voksne, som kendte mor, men jeg kan da huske, at en af mine bedste venner en dag spurgte, om det var rigtigt, at min mor var lesbisk. Det vidste jeg ikke, hvad betød, så jeg måtte hjem og spørge. Svaret lød: "Nå ja mor kan bare bedre lide piger lige nu". Jeg havde jo også en far (musikeren Holger Laumann red.), så jeg husker det som om, det ikke var noget, jeg rigtig tog mig af.

Var det tydeligt allerede dengang, at Marcus også ville blive musiker?

Anne: - Nej jeg troede jo, at han skulle være en slags Georg Gearløs. Han har altid opfundet mærkelige ting. Nogle gange pjækkede han fra skole, og så fandt jeg ham ude i garagen i færd med at bakse en eller anden opfindelse sammen.

Marcus: - Det er nok ikke mere end ti år siden, jeg selv indså, at musikken også skulle blive min levevej. Jeg har aldrig stået foran spejlet og sunget ind i en hårbørste eller drømt om at stå på en scene. Omvendt har jeg, siden jeg var helt lille, været vant til, at der kom musikere på besøg og jammede med mine forældre. Mor og far øvede sig begge meget, og instrumenterne stod altid fremme, så man bare kunne tage et og spille med. Og så er det nok ikke så mærkeligt, at musikken langsomt bliver noget, der vælger én.

Bokse:

Tre egenskaber Marcus værdsætter ved Anne

- Hun er ung af sind
- Meget reflekterende.
- I musikken har hun en konsekvent tillid til sin fornemmelse. Hun er hurtig til at reagere, både når hun kan lide noget, og når hun ikke er tilfreds.

Anne indskyder: - Og så er der det med, at jeg altid kommer for sent. Det hader de fleste af mine børn, så jeg prøver på at blive bedre. Det er noget med, at hvis jeg er optaget af noget, glemmer jeg, at det tager tid at komme fra et sted til et andet.

Tre egenskaber Anne værdsætter ved Marcus

- Marcus er en klippe, som alle i familien kan læne sig opad.
 - Som producer holder han mest af at opfinde lydene selv, så mange af de lyde, der er på de plader Marcus har produceret, kan man ikke finde andre steder.
 - Han er positiv af sind, elsker at være i naturen og tage med vennerne i ødemarken. Der er jeg nok lidt mere komfortabel.
 - Og så kan han høre græsset gro, en evne jeg også har, og som min mor også havde. Hun kunne ligge i soveværelset oppe på 1. Sal og høre, hvad vi talte om nede i køkkenet.
- Marcus indskyder: - Sagde du ikke, at det skulle være tre punkter og i stikord?

Blå bog

Anne Linnet

Født 1953.

Sanger og musiker. Uddannet på Det Jyske Musikkonservatorium. Har medvirket i flere kvindebands, blandt andet "Shit og Chanel" og "Marquis de Sade". Hun har også drevet sit eget pladeselskab, som i midten af 1990'erne blev opkøbt af Sony. Ved siden af musikken har hun udgivet både digtsamlinger og børnebøger samt udstillet sine malerier. I 2000 fik hun Ridderkorset.

Privat: Single. Mor til fem børn, hvoraf de to yngste er adopterede fra Rumænien. De to ældste, Marcus og Evamaria har hun med jazzsaxofonisten Holger Laumann, som hun blev skilt fra i 1985. Holger Laumann døde i 2007.

Marcus Linnet

Født 1977

Producer, trommeslager, medkomponist på flere af Annes udgivelser, også uddannet dykkerinstruktør. Har produceret Anne Linnets seneste to plader "Akvarium" (2007) og "Anne Linnet" (2008).

Privat: Har en kæreste og blev i november 2008 far til sønnen London.

